hij achtte het moment voor een nieuwe vertaling nog niet rijp. Hij schreef Grosheide later dat jaar: 'Wat de bijbelvertaling aangaat, geloof ik wel, dat het nu geopperde plan het eenig uitvoerbare is, zoo men ethisch-gereformeerde samenwerking wil. Maar dan vind ik het veel doelmatiger, daarmede te wachten, totdat en *Tekst en uitleg* en de *Korte verklaring* gereed zijn.'[46] In 1932 formuleerde hij het nog stelliger:

> Ik kan in meedoen geen heil zien. Zou het moeten leiden tot een vertaling, die nog slechts een voorbereidend karakter zou dragen, dan doen wij mijns inziens beter werk door onze eigen vertaling van gereformeerde zijde. En voor een vertaling, die bedoeld is als definitief, dus tot vervanging van de Statenvertaling, lijkt me samenwerking met de ethischen in het algemeen bezwaarlijk, maar in ieder geval onder de gegeven omstandigheden niet geraden.[47]

Greijdanus was vanwege zijn Amerikaanse reis in 1926 niet betrokken geweest bij het vooroverleg. Hij werd in 1927 op Grosheides initiatief alsnog gevraagd toe te treden tot de Commissie voor het Nieuwe Testament. Maar op 2 mei 1927 reageerde hij afwijzend op de uitnodiging:

> Gaarne zoude ik haar aannemen, om mijne medewerking te verleenen. Want het beoogde doel is mij sympathiek, en dat doel acht ik zeer gewenscht. Doch deze poging tot bereiking ervan zie ik als praematuur. Inzake het Nieuwe Testament meen ik, dat binding aan Nestle's tekst minstens wat vroegtijdig is, om zeker te kunnen zijn van vrij duurzamen arbeid. En wat de vertaling betreft, vrees ik voor hoogstens een soort compromis-vertaling, waarbij de H.H. medewerkers zich ten slotte wellicht zouden neerleggen, maar zonder dat zij die hoog zouden waardeeren, om haar met volle gemoed en alle kracht aan te bevelen, en alle andere te doen vervangen.
>
> Het zou mij daarom gewenschter voorkomen, die poging nog niet te wagen, maar dat nog maar een ieder voor zich naar eigen beste weten en kunnen levere, wat hij aan nieuwe bijbelvertaling meent te moeten presenteeren; terwijl dan eventueel later, wanneer ook inzake den tekstvorm nadere vaststelling geschieden kan, of gevolgd is, anderen kunnen zien, of zij misschien met behulp van het geleverde tot een uitnemende, mocht het allen bevredigende, nieuwe vertaling des bijbels zouden mogen komen.[48]

Greijdanus volhardde dus bij de afwijzende houding die hij in

46. Ridderbos aan Grosheide, 1 december 1927. *Archief-Grosheide*.
Zie ook: Notulen vergadering inzake Nieuwe Bijbelvertaling, 16 februari 1927. *Archief-Bijbelgenootschap*, nr. 289.

47. Ridderbos aan Grosheide, 21 oktober 1932. *Archief-Grosheide*.

48. Greijdanus aan de Commissie voor de Bijbelvertaling, 2 mei 1927. *Archief-Bijbelgenootschap*, nr. 309.
Vgl. Greijdanus aan Grosheide, 2 mei 1927: 'Ik zou ook gaarne, zoowel ter wille van uzelf, als in het belang van de goede zaak, mijne medewerking willen geven. Maar ik acht deze poging om de gewenschte bijbelvertaling te geven, te vroeg, en met weinig kans om goed te slagen.' *Archief-Grosheide*.
Ter illustratie van het feit dat Greijdanus 'goed Fries' was, wees Grosheide er later op, dat Greijdanus geen bezwaren had hulp te verlenen bij de Friese bijbelvertaling. Zie: F.W. Grosheide, 'Greijdanus', in: *Christelijke encyclopedie*, III (Kampen 1958) 305.